

گفتگو

جامعه‌شناسی در فرانسه

صاحبہ با ژان‌ایو، تروپو استادورئیس بخش جامعه‌شناسی دانشگاه متز^۱ (فرانسه)*

● آقای تروپو (ژ.ا)! لطفاً کمی از خودتان و کارتان در دانشگاه صحبت کنید.

■ من اکنون هشت سال است که در دانشگاه متز استاد جامعه‌شناسی هستم. پنجاه سال دارم. در سال ۱۹۸۳ وارد دانشگاه متز شدم و رتبه دستیاری و استادیاری^۲ را گذراندم. قبل از آمدن به دانشگاه به مدت دوسال در دبیرستان معلم فلسفه بودم و تصور می‌کنم آشنایی با فلسفه می‌تواند آدمی را از قیدهای تجربه‌گرایی و اثبات‌گرایی محض، که مختص جامعه‌شناسان است، نجات دهد. وقتی که به دانشگاه متز آمدم تنها جامعه‌شناس این دانشگاه بودم، اما حال هشت نفریم که همه به صورت رسمی عضو هیأت علمی هستیم. ۴۵ نفر هم در کارهای تحقیقاتی و راهنمایی و تدریس به صورت غیررسمی و استخدامی، فعالیت می‌کنند که بدون آنها در واقع ما نمی‌توانیم کاری از پیش ببریم.

در طول این سالها سعی کرده‌ام رشته جامعه‌شناسی را در این دانشگاه تقویت کنم. گروه تحقیقات انسان‌شناسی و جامعه‌شناسی را تشکیل داده‌ام که در زمینه‌های مختلف از جمله جامعه‌شناسی مشاغل و تخصص، هنر، بهداشت و اعتیاد، تربیت و... تحقیق می‌کنیم و چندین پروژه تحقیقاتی نیز داریم که در صدد اجرای آنها هستیم.

● نظر شما که جامعه‌شناس کار و شغل هستید، درباره جامعه‌شناسی چیست؟

■ من باقالبی و تخصصی کردن جامعه‌شناسی موافق نیستم. ترجیح می‌دهم مرا جامعه‌شناس بدانند تا جامعه شناس کار، تربیت یا خانواده؛ هر چند تخصص من جامعه‌شناسی کار و شغل است؛ اما درباره جامعه‌شناسی شناخت هم کتاب نوشته‌ام و در آن فصلی است مشترک بین جامعه‌شناسی کار و شغل و جامعه‌شناسی شناخت.

1 . Metz

* . مصاحبہ کننده: آقای دکتر سید حسن حسینی استادیار گروه جامعه‌شناسی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران.

2 . Maître de conference; assistant

● شما بیشتر به کدام یک از حوزه‌های جامعه‌شناسی گرایش دارید؟

■ تفکر جامعه‌شناسی من، در واقع، حد فاصل ساختار گرایی کارکردی که پیربوردیو در فرانسه در آن صاحب‌نظر است و کنش متقابل سمبیلیک که در فرانسه بسیار طرفدار دارد، قرار می‌گیرد. معرفه‌ای اصلی کنش متقابل سمبیلیک، البته، در آمریکا هستند، اما در فرانسه نیز بسیاری به آن گرایش دارند.

ده سال پیش بال لوک بولتنسکی^۱ که معرف این خط میانی است، همکار بودم. او ظاهراً بر این عقیده است که در جامعه‌شناسی می‌توان درباره معانی رفتار بازیگران اجتماعی تحقیق کرد. نه معانی‌ای که به رفتار تحمیل شده است. یعنی سعی می‌کند نشان دهد که آدمی به چیزهایی که مشروع است رو می‌آورد و هر کس با روی آوردن به آنها در واقع خود را می‌شناسد. شاید به همین دلیل است که بولتنسکی در زمینه حقوق به معنای انگلیسی آن پژوهش می‌کند، یعنی به معنای آن چیزهایی که عادلانه یا غیر عادلانه است.

من هم می‌خواهم چنین باشم. در آغاز کارم در این اندیشه بودم که کاربردی برای جامعه‌شناسی بیایم و به همین دلیل با آثار مارکس^۲ انس گرفتم. امروز فکر می‌کنم که در آثار مارکس نکته‌های جالب و مهمی وجود دارد، اما شاید مارکسیسم آن چیزی نباشد که ما شناخته‌ایم یا در جامعه مطرح شده است.

● جامعه‌شناسی فرانسه دارای چه جایگاه و چه ویژگیهایی است؟

■ سؤالی است بسیار کلی و نمی‌توان با چند جمله به آن پاسخ داد.

● پس سؤال را دو قسمت می‌کنیم.

■ بله، در واقع به دو سؤال پاسخ می‌دهم: ویژگیهای جامعه‌شناسی فرانسه و جایگاه کنونی آن. تصور می‌کنم نخستین ویژگی جامعه‌شناسی فرانسه منحصر به فرد بودن آن است. یعنی به نظر می‌رسد که فرانسویها در جامعه‌شناسی سبک ویژه‌ای دارند که می‌توان آن را حد فاصل مباحث نظری و دستاوردهای تجربی دانست. جامعه‌شناسی فرانسه دارای پیشینه‌ای مبتنی بر نظریه است و در این اندیشه است که معرف جامعه‌شناسی برتر و نظریه برتر (فراگیر) باشد و در عین حال بررسیهای عینی را نیز در زمینه‌های مختلف مدنظر قرار دهد. تصور می‌کنم از این جهت جامعه‌شناسی فرانسه از جامعه شناسیهای کشورهای دیگر عقبتر نیست.

یک نکته را هم اضافه کنم که بسیاری از مباحثی که در جامعه‌شناسی انگلیسی و آمریکا

طرح شده از قبیل مسائل و موضوعاتی چون نوگرایی، پست مدرنیسم، قومیتهای فرهنگی و... در جامعه‌شناسی فرانسه چندان مورد توجه نبوده است. یعنی درباره این موضوعات در فرانسه خیلی کم کار شده است. و آنچه انجام شده کار اساسی و قابل توجه نبوده است.

آنچه جامعه‌شناسی فرانسه را از دیگر کشورها متمایز می‌کند، عبور از دوره‌ای به دوره دیگر است: یعنی از دوره‌ای که چهار یا پنج جامعه‌شناس نظریه پرداز جامعه‌شناسی فرانسه را توسعه دادند، یعنی بعد از دوره دورکیم یا مارسل موس یا گورویچ، به یک معنا دوره مؤسس‌ها. دومین دوره مربوط می‌شود به کسانی چون بوردیو، کروزیه، بالاندیه، بودون و تورن که طلایه‌دار بودند و این دوره رو به اتمام است. دومین دروه، دوره مهمی است. در این دوره جامعه‌شناسی رو به گسترش نهاده است، به تعداد دانشجویان افزوده شده و پستهای جامعه‌شناسی در دانشگاه و خارج از دانشگاه فزونی یافته است. این دوره را می‌توان عصر نظم جامعه‌شناسی^۱ یا عصر کلاسیک فرانسه نامید.

این دوره در حال اتمام است و ما در صددیم که در طرح مسائل جامعه‌شناسختی تجدید نظر کنیم و این شاید ناشی از اختلاطهای نظریه‌ای است. یعنی افراد کمتر به یک نظریه یا مکتب وابسته‌اند، در حالی که در "عصر نظم" افراد وابسته به یک نظریه یا مکتب خاص بودند. اکنون جامعه‌شناسی چون فرانسوای دوبه^۲ که شاگرد آلن تورن است، در محدوده فکری نزدیک بولتanskی یا کسانی که از انتومتدولوژی^۳ سرمشق می‌گیرند، کار می‌کند. از این رو می‌توان گفت که اختلاط بزرگتری وجود دارد که هنوز کاملاً مستقرنشده است.

جامعه‌شناسی امروز فرانسه به شکل جدیدی رو می‌آورد، اما هنوز شکل غایی را نیافته و تردید و دلی بر آن حاکم است. موضوعات بسیاری هم ثبت شده و پژوهشها یی نیز صورت گرفته است، اما به نظر می‌رسد هنوز راهی در پیش است.

از جامعه‌شناسان جدید از بولتanskی و فرانسوای دوبه نام بردم، اما جامعه‌شناسان دیگری چون کلود دوبار نیز هستند که از جامعه‌شناسان عصر پست کلاسیک^۴ به شمار می‌آیند.

● جامعه‌شناسی فرانسه با چه مشکلاتی رویه روست؟

■ مشکلات را در چند زمینه می‌توان مطرح کرد. نخست گسترش جامعه‌شناسی است که در همه کشورها به چشم می‌خورد و مربوط می‌شود به طرح مسائل جدید جامعه‌شناسی و

1 . Age classique

2 . Francois Dubet

3 . Ethnométhodologie

4 . Post classique

دورنمای آن که باید آن را پشت سرگذاشت.

این مشکل مختص جامعه فرانسه نیست بلکه در همه جامعه شناسیها زمانی می‌رسد که بنای اندیشه‌ها سست می‌شود، به گونه‌ای که دیگر حرف تازه‌ای نیست و شاگردان سخن استادان خود را تکرار می‌کنند.

از دیگر مشکلات جامعه‌شناسی فرانسه، نهادهای اقتصادی و سیاسی است. اکنون جامعه‌شناسی فرانسه بیش از گذشته فعال است، برای اینکه جامعه سیاسی و جامعه اقتصادی، برای تحقیقات مربوط به بازاریابی یا مشکلات اداری و سیاسی و همین طور آینده نگری از جامعه‌شناسی کمک می‌گیرند و استفاده کنند. اما مشکل از آنجا ناشی می‌شود که جامعه‌شناسی هر چند بیش از گذشته در جامعه فعال است اما همچنان آکادمیک و دانشگاهی است. حق این است که جامعه‌شناسی رابطه برقرار کند بین قاره آکادمیک خود و بازارهایی که درهاشان را به روی او گشوده‌اند، تا از این طریق بتواند دانشجویان را برای پاسخگویی به نیاز بازارکار آماده سازد. عنایت به جامعه‌شناسی به عنوان یک حرفه نکته‌ای است که باید به آن توجه شود.

به یقین جامعه فرانسه باید بیش از آنچه اکنون در نظر گرفته بودجه صرف تحقیقات اساسی جامعه‌شناسی بکند. مؤسسه‌های تحقیقاتی بیشتری دایر کند و به آنها امکانات بیشتری بدهد. اکنون اغلب مؤسسه‌های تحقیق اجتماعی با کمک ناچیز دولت به کار ادامه می‌دهند و ادامه حیات آنها البته با درآمدهای به دست آمده از شرکتهای محلی و منطقه‌ای طرف قرار داد آنها امکان‌پذیر است.

پس عمدۀ ترین مشکل جامعه‌شناسی فرانسه به سروسامان دادن موفقیت‌آمیز آن مربوط می‌شود و سرانجام اگر بتوانیم نماهای جامعه‌شناختی را، نسبت به گذشته تجدید کنیم با مشکلات کمتری به نتیجه می‌رسیم. اینها نکاتی بودکه به نظرم رسید و بیان کردم.

● به نظر شما آینده جامعه‌شناسی فرانسه چیست؟

■ جامعه‌شناسی فرانسه جدا از جامعه‌شناسی اروپانیست. یکی از مشکلات عمدۀ به نظر من ضعف تحقیقات مقایسه‌ای در جامعه‌شناسی فرانسه است، در حالی که تحقیقات جامعه‌شناسی مقایسه‌ای نقطه آغازین جامعه‌شناسی است و ما در بنا کردن دورنمای مقایسه‌ای جامعه‌شناسی از قافله عقب مانده‌ایم. آنچه سبب می‌شود جامعه‌شناسی فرانسه گسترش یابد، این نکته است که این جامعه‌شناسی بتواند خود را به سطح جامعه‌شناسی دیگر کشورهای اروپا برساند، در آن صورت است که به سرعت راه ترقی را خواهد پیمود.

نکته دیگر جنبه بین‌المللی پژوهش است که تردید دارم در آینده از این جهت موفقیتی

به دست آید، برای اینکه بخش اعظم تحقیقات جامعه‌شناسی دنیا به زبان انگلیسی است و جامعه‌شناسان انگلیس چندان مایل نیستند به زبانی جز زبان انگلیسی سخن بگویند یا بنویسن، چرا که می‌خواهند از زبان خودشان حمایت کنند.

آیا جامعه شناسان فرانسوی می‌توانند از جامعه‌شناسی به زبان فرانسه حمایت کنند، یا اینکه برای حمایت از جامعه‌شناسی فرانسه باید از زبان انگلیسی کمک بگیرند؟ این موضوع هنوز لایحل مانده است و اگر این وضع ادامه یابد، مشکل همچنان باقی خواهد ماند.

● با تشکر از شما، امیدوارم در فرصتهای بعد باز هم در حضور شما باشم و سوالهایی درباره فرهنگ و جامعه‌شناسی فرهنگ مطرح کنم.

■ من هم از شما تشکر می‌کنم. امیدوارم این مصاحبه‌ها ادامه یابد و برای هموطنان شما مفید باشد.